

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.11.2011
KOM(2011) 759 wersja ostateczna

2011/0369 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające na lata 2014 - 2020 program „Sprawiedliwość”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 1364 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1365 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Tworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości pozostaje priorytetem Unii Europejskiej, co potwierdził program sztokholmski. Pomimo osiągniętych już znacznych postępów w tej dziedzinie, współpraca sądowa w sprawach cywilnych i karnych pozostaje nadal niewystarczająca. W epoce polizbońkiej, po zniesieniu trzeciego filaru, przestrzeń sprawiedliwości rozwija się dynamicznie, aby sprostać wszystkim wyzwaniom. Głównymi narzędziami są środki prawodawcze i polityczne oraz ich spójne wdrażanie. Finansowanie może przyczynić się do rozwijania tej przestrzeni poprzez wspieranie tworzenia prawodawstwa i polityki oraz promowanie ich wdrażania.

Zgodnie z komunikatem na temat przeglądu budżetu UE¹, przeanalizowano ponownie istniejące instrumenty finansowania i mechanizmy realizacji, aby zapewnić wyraźne skupienie się na europejskiej wartości dodanej i uwzględnić racjonalizację i uproszczenie w mechanizmach finansowych. W dokumencie „Budżet z perspektywy >>Europy 2020<<”² Komisja stwierdziła, że potrzebny jest prostszy i bardziej przejrzysty budżet pozwalający rozwiązać problemy wynikające ze złożoności struktur programu oraz współistnienia wielu programów. Przestrzeń sprawiedliwości została wymieniona jako przykład istniejącego rozdrobnienia, wymagający podjęcia odpowiednich działań.

W tych ramach oraz z myślą o uproszczeniu i racjonalizacji, program „Sprawiedliwość” jest następcą trzech obecnych programów:

- wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych (JCIV),
- wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych (JPEN),
- program profilaktyki narkotykowej i informacji o narkotykach (DPIP).

Podczas gdy program profilaktyki narkotykowej i informacji o narkotykach oparty był na podstawie prawnej dotyczącej zdrowia publicznego i w związku z tym obejmował zagadnienia zdrowia, a zwłaszcza ograniczenie szkód dla zdrowia związanych ze spożywaniem narkotyków, program „Sprawiedliwość” ujmuje politykę antynarkotykową z perspektywy zapobiegania przestępczości. Finansowanie działań antynarkotykowych w ramach nowego programu skupiać się będzie na nielegalnym handlu narkotykami, stanowiącym jedną z dziedzin przestępczości, w której prawodawca europejski może przyjąć minimalne przepisy dotyczące definicji przestępstw oraz sankcji na podstawie art. 83 TFUE, oraz innych nielegalnych działaniach związanych z narkotykami.

¹ Przegląd budżetu UE, COM(2010) 700 wersja ostateczna z 19.10.2010.

² Dokument Roboczy Służb Komisji pt. Budżet z perspektywy „Europy 2020”: obecny system finansowania, przyszłe wyzwania, wyniki konsultacji z zainteresowanymi podmiotami oraz różne opcje dotyczące głównych zagadnień horyzontalnych i sektorowych, SEC (2011) 868 wersja ostateczna, dokument towarzyszący komunikatowi pt. Budżet z perspektywy „Europy 2020”, COM(2011) 500 wersja ostateczna, 29.6.2011.

Połączenie tych programów, wszystkich opartych na przepisach części III tytułu V TFUE, pozwoli na kompleksowe podejście w zakresie finansowania w tej dziedzinie oraz na bardziej skuteczny przydział środków na zagadnienia horyzontalne, takie jak szkolenia.

Ogólnym celem niniejszego wniosku jest przyczynienie się do stworzenia prawdziwej przestrzeni sprawiedliwości poprzez propagowanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych. Aby osiągnąć ten ogólny cel, wniosek zamierza propagować skuteczne, spójne i kompleksowe stosowanie prawodawstwa unijnego w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, aby zwiększyć dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz ograniczyć popyt na narkotyki i ich podaż, a także zapobiegać im.

Można tego dokonać poprzez wspieranie szkoleń i podnoszenia świadomości, wzmocnienie sieci kontaktów oraz ułatwienie współpracy międzynarodowej. Ponadto Unia Europejska powinna posiadać solidną bazę analityczną wspierającą tworzenie polityki i prawodawstwa w dziedzinie sprawiedliwości.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Konsultacje społeczne z zainteresowanymi podmiotami na temat przyszłych działań finansujących w dziedzinie sprawiedliwości, praw podstawowych oraz równości w okresie po roku 2013³ zostały zainicjowane dnia 20 kwietnia 2011 r. Przez dwa miesiące wszystkie zainteresowane podmioty i osoby mogły w nich wziąć udział za pośrednictwem internetu. Swoje uwagi przedstawiło 187 respondentów – dużą część z nich stanowiły organizacje pozarządowe – z większości państw członkowskich.

Respondenci oceniali pozytywnie cele polityczne programów i potwierdzali potrzebę finansowania w dziedzinach objętych programami. Respondenci uznawali europejską wartość dodaną działań, nie wskazano też żadnej dziedziny, w której należałoby zaprzestać finansowania. Potwierdzono potrzebę uproszczenia i udoskonalenia, a większość proponowanych środków, w tym zmniejszenie liczby programów oraz uproszczenie procedur, spotkało się z poparciem.

Zainteresowane podmioty popierały finansowanie takich działań jak wymiana dobrych praktyk, szkolenia dla specjalistów, działania informacyjne i podnoszące świadomość, wspieranie sieci kontaktów, badania itd. Wszystkie rodzaje działań, które uzyskały poparcie respondentów, są przewidziane wyraźnie w art. 6 wniosku. Respondenci zgadzali się z wnioskiem Komisji co do tego, które podmioty są właściwe do otrzymania finansowania i jakiego rodzaju mechanizmy finansowania można by wykorzystać.

2.2. Ocena skutków

Przeprowadzono jedną ocenę skutków w odniesieniu do przyszłych działań finansujących dla całej przestrzeni sprawiedliwości, praw podstawowych i równości, która obecnie obejmuje

³ http://ec.europa.eu/justice/news/consulting_public/news_consulting_0010_en.htm

sześć programów⁴. Ta ocena skutków odnosi się zarówno do wniosku dotyczącego programu „Sprawiedliwość”, jak również do wniosku dotyczącego programu „Prawa i obywatelstwo”. Ocena skutków opiera się na śródkresowych ocenach obecnych programów⁵, które potwierdziły ogólną skuteczność i wydajność programów, ale wykazały również pewne niedociągnięcia i możliwość wprowadzenia usprawnień. W ramach oceny skutków przeanalizowano trzy warianty:

Wariant A: utrzymanie sześciu programów i rozwiązywanie niektórych wykrytych problemów poprzez zmiany w wewnętrznym zarządzaniu programami. Lepsze zarządzanie oraz propagowanie silnych synergii między programami rozwiązałyby niektóre problemy. Jednak główna przyczyna problemów, tj. współistnienie wielu programów nie zostałaby rozwiązana, a tym samym w tym wariantcie osiągnięto by tylko ograniczoną poprawę sytuacji.

Wariant B: utrzymanie wszystkich środków wariantu A oraz dodatkowo połączenie obecnych sześciu programów w dwa programy. Ten wariant pozwoliłby na większą elastyczność w zakresie wykorzystania środków i realizacji rocznych priorytetów politycznych. Uzyskano by większe uproszczenie (zarówno dla beneficjentów, jak i dla administracji) i skuteczność programów, ponieważ koniecznych byłoby znacznie mniej procedur. Skuteczność programu również zostałaby poprawiona, ponieważ problem rozdrobnienia i „rozwodnienia funduszy” łatwiej byłoby rozwiązać w ramach dwóch programów. Uwolnione zostałyby zasoby ludzkie, ponieważ dzięki mniejszej liczbie procedur zmniejszyłoby się obciążenie administracyjne, a pracownicy ci zostaliby przydzieleni do zadań służących poprawie skuteczności programów (rozpowszechnianie wyników, monitorowanie, zapewnianie informacji itd.).

Wariant C: wdrożenie tylko jednego programu. Wariant ten stanowi odpowiedź na wszystkie problemy spowodowane współistnieniem różnych instrumentów prawnych i dużym obciążeniem administracyjnym związanym z zarządzaniem wieloma programami. Jednak ze względu na ograniczenia prawne, program ten nie mógłby swoim zasięgiem objąć potrzeb finansowych wszystkich obszarów polityki. Konieczne byłoby dokonanie wyboru pomiędzy dziedziną sprawiedliwości, a dziedziną praw i obywatelstwa. Chociaż rozwiązanie to przynosi największe oddziaływanie w zakresie zarządzania, nie umożliwia jednak w wystarczającym stopniu zajęcia się priorytetami politycznymi i potrzebami całej dziedziny polityki.

W wyniku tej analizy i porównania poszczególnych wariantów, **preferowanym wariantem** jest wdrożenie **dwóch programów**, które będą **pokrywały potrzeby finansowania wszystkich dziedzin polityki (wariant B)**. W porównaniu ze status quo wariant B przynosi

⁴ Program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” (JCIV), program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” (JPEN), program „Prawa podstawowe i obywatelstwo” (FRC), program Dafne III (DAP), program „Profilaktyka narkotykowa i informacje o narkotykach” (DPIP) oraz działy „Walka z dyskryminacją i różnorodność” i „Równość płci” programu „Zatrudnienie i solidarność społeczna” (PROGRESS).

⁵ Sprawozdanie z oceny okresowej dotyczące uzyskanych wyników oraz jakościowych i ilościowych aspektów realizacji programu finansowania „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych”, COM(2011)351 wersja ostateczna z 15.6.2011; Sprawozdanie z oceny okresowej dotyczące programu „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych”, COM(2011) 255 wersja ostateczna z 11.5.2011; Sprawozdanie z oceny okresowej dotyczące programu „Prawa podstawowe i obywatelstwo” w latach 2007-2013, COM(2011) 249 wersja ostateczna, z 5.5.2011; Sprawozdanie z oceny okresowej dotyczące programu Dafne III w latach 2007-2013, COM(2011) 254 wersja ostateczna, z 11.5.2011; Sprawozdanie z oceny okresowej dotyczące programu szczegółowego „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” w latach 2007-2013, COM(2011) 246 wersja ostateczna, z 5.5.2011;

wyraźne korzyści i nie ma stron ujemnych. Wariant A nie jest tak korzystny jak wariant B, a wariant C zapewnia tylko częściowe pokrycie dziedzin polityki, co sprawia, że jest to wariant nieodpowiedni.

3. ELEMENTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawą wniosku są art. 81 ust. 1 i 2, art. 82 ust. 1 i art. 84 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Połączenie art. 81 i 82 pozwala na kompleksowe podejście do kwestii wspierania rozwoju współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, zwłaszcza w zakresie przekrojowych i horyzontalnych kwestii dotyczących obu obszarów sprawiedliwości.

Artykuł 84 przewiduje ustanowienie środków w celu promowania i wspierania działań państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości. Nie zamierza się objąć programem całej dziedziny zapobiegania przestępczości, a jedynie dziedzinę polityki antynarkotykowej. Jego celem jest przyjęcie kompleksowego podejścia do kwestii zwalczania popytu na narkotyki i ich podaży, obejmującego finansowanie współpracy transgranicznej państw członkowskich w zakresie egzekwowania prawa.

Proponowane działania finansujące są zgodne z zasadą europejskiej wartości dodanej oraz zasadą pomocniczości. Finansowanie z budżetu unijnego skupia się na działaniach, których cele nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie i gdzie interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich. Działania objęte niniejszym rozporządzeniem przyczyniają się do skutecznego stosowania dorobku poprzez budowanie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, zacieśnienie współpracy transgranicznej oraz nawiązanie sieci kontaktów i osiągnięcie prawidłowego, spójnego i konsekwentnego stosowania prawa Unii w całej Unii. Unia Europejska ma lepsze możliwości niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi i zapewnić europejską platformę wzajemnego uczenia się. Finansowana będzie solidna baza analityczna dla wsparcia i opracowywania polityk. Interwencja Unii Europejskiej pozwala na spójne realizowanie tych działań w całej UE oraz pozwala wykorzystać efekt skali.

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykracza poza minimum wymagane do osiągnięcia wyznaczonego celu na szczeblu unijnym i poza to, co jest konieczne do realizacji tego celu.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych przeznaczona na realizację programu „Sprawiedliwość” w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wynosi 472 mln EUR (w cenach bieżących).

5. ELEMENTY PRAWNE WNIOSKU

Celem zaproponowanego podejścia jest połączenie uproszczenia procedur finansowania, zgodnie z sugestiami wszystkich zainteresowanych stron, z podejściem bardziej nastawionym na rezultaty. Główne elementy tego podejścia są następujące:

- we wniosku określono ogólne i szczegółowe cele realizowane w ramach programu (art. 4 i 5) oraz dziedziny, na których zostanie skoncentrowany program (art. 6). Cele ogólne i szczegółowe określają zakres programu (dziedziny polityki), podczas gdy rodzaje działań są nakierowane na finansowanie, mają zastosowanie do wszystkich właściwych dziedzin polityki i określają w horyzontalny sposób wyniki, które mają zostać osiągnięte dzięki finansowaniu. Równocześnie określają one, w których przypadkach finansowanie może faktycznie przynieść wartość dodaną w zakresie osiągania celów politycznych. Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia Komisja ustanowi corocznie priorytety finansowania w odpowiednich dziedzinach polityki. W programie można wykorzystywać wszystkie instrumenty finansowe przewidziane w rozporządzeniu finansowym. Udział w programie jest otwarty dla wszystkich podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach członkowskich oraz w państwach trzecich uczestniczących w programie, bez żadnych dalszych ograniczeń w zakresie dostępu do programu. Struktura programu umożliwia uproszczenie, jak również lepsze ukierunkowanie programu na potrzeby i zmiany polityczne. Ponadto zapewnia on stabilne możliwości oceny, ponieważ cele szczegółowe są bezpośrednio powiązane ze wskaźnikami służącymi do oceny, które pozostaną niezmiennie przez cały czas trwania programu i będą regularnie monitorowane i oceniane. Proponuje się, aby nie rezerwować konkretnych kwot dla poszczególnych dziedzin polityki w programie, aby zapewnić elastyczność i poprawić wdrażanie programu.

- Udział państw trzecich ograniczony jest do państw EOG, krajów przystępujących do UE oraz krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących. Inne państwa trzecie, zwłaszcza kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa, mogą zostać włączone w działania w ramach programu, jeśli służy to celom tych działań.

- Roczne priorytety programu zostaną określone w rocznym programie prac. Ponieważ wiąże się to z decyzjami politycznymi, przyjęcie rocznego programu prac jest opiniowane przez komitet państw członkowskich w ramach procedury doradczej.

- Na podstawie analizy kosztów względem korzyści Komisja może wykorzystać istniejącą agencję wykonawczą do realizacji programu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającym statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi.

Pojęcie „sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości”

Szkolenia w dziedzinie sądownictwa dla sędziów i pracowników wymiaru sprawiedliwości są głównym elementem polityki w dziedzinie sprawiedliwości. Szkolenia wzmacniają wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi, przedstawicielami zawodów prawniczych oraz obywatelami, a komunikat Komisji w sprawie szkoleń w dziedzinie sądownictwa pt. „Budowanie zaufania do europejskiego wymiaru sprawiedliwości, nowy wymiar szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości” określa konkretne cele szkoleniowe na okres do 2020 r⁶. Artykuły 81 ust. 2 lit. h) i 82 ust. 1 lit. c) TFUE wyraźnie odnoszą się do „sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości”. Zgodnie z komunikatem Komisji adwokaci stanowią wprawdzie niezależną grupę zawodową, są jednak integralnym i niezbędnym elementem działalności sądowniczej i odgrywają centralną rolę we wdrażaniu prawa unijnego. Jeśli chodzi o notariuszy, w niektórych państwach członkowskich mają oni istotne kompetencje w dziedzinie sądownictwa, co również sprawia, że uczestniczą oni we wdrażaniu

⁶ Komunikat Komisji z 13.9.2011, COM(2011) 551 wersja ostateczna.

prawa Unii. Biorąc pod uwagę ducha i cele postanowień Traktatu, postanowienia te rozciągają się na dwa wymienione wyżej zawody.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające na lata 2014 - 2020 program „Sprawiedliwość”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 1 i ust. 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 84,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje utworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości z wolnym przepływem osób. W tym celu Unia może przyjąć środki służące rozwijaniu współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych oraz propagowaniu i wspieraniu działań państw w dziedzinie zapobiegania przestępstwom, zwłaszcza w zakresie zapobiegania popytowi na narkotyki i ich podaży oraz ich ograniczania.
- (2) Program sztokholmski⁷ potwierdza priorytetowe znaczenie rozwijania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i zawiera pośród swoich priorytetów politycznych osiągnięcie Europy prawa i sprawiedliwości. Finansowanie uznane jest za jedno z istotnych narzędzi służących skutecznej realizacji priorytetów politycznych programu sztokholmskiego .
- (3) Komunikat Komisji w sprawie „Europy 2020”⁸ określa strategię na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Należy stworzyć dobrze działającą przestrzeń sprawiedliwości, w której usunięte zostaną przeszkody w zakresie transgranicznych postępowań sądowych i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sytuacjach transgranicznych, co jest ważnym elementem wspierania i propagowania konkretnych celów i flagowych inicjatyw strategii „Europa 2020”.

⁷ Dz.U. L 115 z 4.5.2010, s. 1.

⁸ COM(2010)2020 wersja ostateczna z 3.3.2010.

- (4) Doświadczenia w działaniu na poziomie Unii pokazały, że osiągnięcie tych celów w praktyce wymaga połączenia różnych instrumentów, w tym prawodawstwa, inicjatyw politycznych i finansowania. Finansowanie jest ważnym narzędziem uzupełniającym środki prawodawcze. Należy w związku z tym ustanowić program finansowania.
- (5) Komunikat Komisji dotyczący budżetu z perspektywy „Europy 2020”⁹ podkreśla potrzebę racjonalizacji i uproszczenia finansowania ze środków UE. Znaczące uproszczenie finansowania i skuteczne zarządzanie nim można osiągnąć poprzez zmniejszenie liczby programów oraz racjonalizację, uproszczenie i harmonizację przepisów i procedur dotyczących finansowania.
- (6) W odpowiedzi na potrzebę uproszczenia finansowania i skutecznego zarządzania tym finansowaniem, niniejsze rozporządzenie ustanawia program „Sprawiedliwość” w celu zapewnienia kontynuacji i rozwoju działań realizowanych wcześniej na podstawie trzech programów, ustanowionych: decyzją nr 1149/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych”¹⁰ jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”, decyzją Rady 2007/126/WSiSW z dnia 12 lutego 2007 r. ustanawiającą na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie podstawowych praw i wymiaru sprawiedliwości, szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”¹¹ oraz decyzją nr 1150/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiającą na lata 2007–2013 program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”¹².
- (7) Podczas gdy program profilaktyki narkotykowej i informacji o narkotykach oparty był na podstawie prawnej dotyczącej zdrowia publicznego i w związku z tym obejmował zagadnienia zdrowia, a zwłaszcza ograniczenie szkód dla zdrowia związanych ze spożywaniem narkotyków, program „Sprawiedliwość” powinien ujmować politykę antynarkotykową z perspektywy zapobiegania przestępczości. Finansowanie działań antynarkotykowych w ramach nowego programu powinno skupiać się na nielegalnym handlu narkotykami oraz innych nielegalnych działaniach związanych z narkotykami.
- (8) Również w komunikatach Komisji pt. „Przegląd budżetu UE”¹³ oraz „Budżet z perspektywy >>Europy 2020<<” podkreślono, jak ważne jest skupienie finansowania na działaniach posiadających wyraźną europejską wartość dodaną, tj. na tych działaniach, gdzie interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z samodzielnymi działaniami państw członkowskich. Działania objęte niniejszym rozporządzeniem powinny przyczynić się do stworzenia europejskiej przestrzeni sprawiedliwości poprzez propagowanie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń, budowanie wzajemnego zaufania pomiędzy państwami członkowskimi, intensyfikację współpracy transgranicznej i tworzenia sieci kontaktów oraz osiągnięcie prawidłowego, spójnego i konsekwentnego stosowania prawa Unii. Finansowanie powinno również przyczynić się do zdobycia faktycznej, lepszej wiedzy o prawie i polityce Unii przez wszystkich zainteresowanych oraz zapewnić solidną bazę analityczną do wsparcia i rozwoju

⁹ COM(2011)500 z 29.6.2011.

¹⁰ Dz.U. L 257 z 3.10.2007, s. 16.

¹¹ Dz.U. L 58 z 24.2.2007, s. 13.

¹² Dz.U. L 257 z 3.10.2007, s. 23.

¹³ COM(2010)700 z 19.10.2010.

prawodawstwa i polityki Unii. Interwencja Unii pozwala na spójne realizowanie tych działań w całej UE oraz pozwala wykorzystać efekt skali. Ponadto Unia ma lepsze możliwości niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi i zapewnić europejską platformę wzajemnego uczenia się.

- (9) W dziedzinie narkotyków, popyt i podaż stwarzają realne zagrożenie, któremu państwa członkowskie nie mogą zaradzić samodzielnie. Interwencja UE na podstawie niniejszego rozporządzenia będzie wspierać działania państw członkowskich służące zapobieganiu popytowi na narkotyki i ich podaży oraz ograniczeniu tych zjawisk, zwłaszcza poprzez wspieranie transgranicznej współpracy w zakresie egzekwowania prawa.
- (10) W celu wdrożenia zasady należytego zarządzania finansami, niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać odpowiednie narzędzia do oceny jego realizacji. W tym celu należy określić cele ogólne i szczególne. Należy określić zestaw wskaźników, obowiązujących przez cały czas trwania programu, które posłużą do mierzenia osiągnięć w zakresie celów szczegółowych.
- (11) W niniejszym rozporządzeniu określono, na czas realizacji programu wieloletniego, pulę środków finansowych stanowiących główny punkt odniesienia, w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia [...] między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należywym zarządzaniu finansowym, dla władzy budżetowej podczas rocznej procedury budżetowej.
- (12) Niniejsze rozporządzenie powinno zostać wdrożone w pełnej zgodności z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr XX/XX z dnia XX w sprawie przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii Europejskiej. W szczególności powinno ono wykorzystywać narzędzia upraszczające wprowadzone tym rozporządzeniem. Ponadto kryteria służące ustaleniu, które działania otrzymają wsparcie, powinny zakładać, że dostępne zasoby finansowe zostaną przeznaczone na działania przynoszące największe skutki w odniesieniu do realizowanych celów politycznych.
- (13) Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie przyjmowania rocznych programów prac. Te uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁴. Biorąc pod uwagę przedmiotowe roczne kwoty, wpływ na budżet można uznać za nieznaczny. Dlatego powinna obowiązywać procedura doradcza.
- (14) Aby zapewnić skuteczny przydział środków z budżetu Unii, należy dążyć do spójności, komplementarności i synergii między programami finansowania wspierającymi blisko ze sobą powiązane dziedziny polityki, w szczególności między programem „Prawa i obywatelstwo” ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr XX/XX z dnia XX¹⁵, instrumentem na rzecz wsparcia finansowego współpracy policji, zapobiegania przestępczości i walki z transgraniczną przestępczością zorganizowaną i transgranicznymi ciężkimi przestępstwami ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr XX/XX z dnia XX¹⁶, programem „Zdrowie na rzecz wzrostu”

¹⁴ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

¹⁵ Dz.U. L XX s. XX.

¹⁶ Dz.U. L XX s. XX.

ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr XX/XX z dnia XX¹⁷, programem „Erasmus dla wszystkich” ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr XX/XX z dnia XX¹⁸, programem ramowym „Horyzont 2020” ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr XX/XX z dnia XX¹⁹ oraz Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr XX/XX z dnia XX²⁰.

- (15) Zgodnie z art. 8 i 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, program powinien wspierać uwzględnianie kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz walki z dyskryminacją we wszystkich przewidzianych w nim działaniach. Należy systematycznie przeprowadzać oceny i prowadzić monitorowanie, aby ocenić, w jaki sposób kwestie równości płci i walki z dyskryminacją zostały uwzględnione w działaniach programu.
- (16) Należy chronić interesy finansowe Unii Europejskiej z zastosowaniem proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym zapobieganie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i analizowanie, odzyskiwanie środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie kar. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) jest upoważniony do przeprowadzania kontroli i inspekcji na miejscu u podmiotów gospodarczych, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96²¹, w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innego bezprawnego działania, które wywiera wpływ na interesy finansowe Unii Europejskiej w związku z finansowaniem udzielonym przez Unię w ramach programu.
- (17) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. przyczynienie się do tworzenia europejskiej przestrzeni sprawiedliwości, nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu.
- (18) [Zgodnie z art. 3 protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te państwa członkowskie notyfikowały życzenie uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia] LUB [Bez uszczerbku dla art. 4 protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane i nie ma ono do nich zastosowania]²².

¹⁷ Dz.U. L XX s. XX.

¹⁸ Dz.U. L XX s. XX.

¹⁹ Dz.U. L XX s. XX.

²⁰ Dz.U. L XX s. XX.

²¹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

²² Ostateczne brzmienie tego motywu rozporządzenia będzie zależało od tego, jakie stanowisko faktycznie przyjmą zgodnie z postanowieniami protokołu (nr 21) Zjednoczone Królestwo i Irlandia.

- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie ma ono do niego zastosowania.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Ustanowienie i czas trwania programu

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „Sprawiedliwość” Unii Europejskiej, zwany dalej „Programem”.
2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie z wyjątkiem [Danii] LUB [Danii, Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, bez uszczerbku dla art. 4 Protokołu (nr 21)];
- b) „sędziowie i inni pracownicy wymiaru sprawiedliwości” oznacza sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy, urzędników sądowych, komorników, tłumaczy sądowych i innych przedstawicieli zawodów związanych z sądownictwem.

Artykuł 3
Europejska wartość dodana

Program finansuje działania mające europejską wartość dodaną. W tym celu Komisja zapewnia, by działania wybrane do finansowania służyły osiągnięciu wyników z europejską wartością dodaną, oraz monitoruje faktyczne osiągnięcie europejskiej wartości dodanej w wynikach końcowych działań finansowanych w ramach Programu.

Artykuł 4
Cel ogólny

Ogólnym celem niniejszego Programu jest przyczynienie się do stworzenia europejskiej przestrzeni sprawiedliwości poprzez propagowanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych.

Artykuł 5
Cele szczegółowe

Aby osiągnąć cele ogólne określone w art. 4, Program ma następujące cele szczegółowe:

- a) propagowanie skutecznego, kompleksowego i spójnego stosowania prawodawstwa Unii w dziedzinach współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych.

Wskaźnikiem służącym do mierzenia realizacji tego celu jest m.in. liczba przypadków współpracy transgranicznej.

- b) dostęp do wymiaru sprawiedliwości.

Wskaźnikiem służącym do mierzenia realizacji tego celu jest m.in. europejskie postrzeganie dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

- c) zapobieganie popytowi na narkotyki i ich podaży oraz ograniczenie tego popytu i podaży.

Wskaźnikiem służącym do mierzenia realizacji tego celu jest m.in. liczba przypadków współpracy transgranicznej.

Program ma na celu propagowanie równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz zwalczanie dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, we wszystkich swoich działaniach.

Artykuł 6 Działania

- 1. Aby realizować cele określone w art. 4 i art. 5, działania Programu skupiają się na następujących dziedzinach działań:

- a) podnoszenie świadomości społecznej oraz wiedzy o prawie i polityce Unii;
- b) wspieranie wdrażania prawa i polityki Unii w państwach członkowskich;
- c) propagowanie współpracy transgranicznej oraz budowanie wzajemnego zaufania i wiedzy o sobie nawzajem;
- d) podnoszenie wiedzy o kwestiach potencjalnie wpływających na sprawne funkcjonowanie europejskiej przestrzeni sprawiedliwości i lepsze zrozumienie tych kwestii, w celu zapewnienia kształtowania polityki i prawodawstwa w oparciu o dane merytoryczne.

- 2. Program finansuje m.in. następujące rodzaje działań:

- (a) działania analityczne, takie jak gromadzenie danych i statystyk; opracowywanie wspólnych metodologii i, w odpowiednich przypadkach, wskaźników lub wartości referencyjnych; studia, badania, analizy i ankiety; oceny i oceny skutków; sporządzanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów edukacyjnych; monitorowanie i ocena transpozycji i stosowania prawodawstwa Unii oraz wdrażania polityki Unii; warsztaty, seminaria, spotkania ekspertów i konferencje;

- (b) działania szkoleniowe dla sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości, takie jak wymiany pracowników, warsztaty, seminaria, szkolenia dla osób prowadzących szkolenia, opracowywanie modułów szkoleń on-line i innych;
- (c) działania związane z wzajemnym uczeniem się, współpracą, podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem, takie jak: określanie oraz wymiana dobrych praktyk, innowacyjnych podejść i doświadczeń, organizowanie wzajemnych ocen i wzajemnego uczenia się; organizowanie konferencji i seminariów; organizowanie kampanii informacyjnych i podnoszących świadomość, kampanii medialnych i imprez, w tym komunikacji instytucjonalnej priorytetów politycznych w Unii Europejskiej; opracowywanie i publikowanie materiałów pozwalających rozpowszechniać informacje oraz wyniki Programu; tworzenie, eksploatacja i obsługa systemów i narzędzi wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne;
- (d) wsparcie dla głównych zainteresowanych podmiotów, takie jak wsparcie dla państw członkowskich podczas wdrażania prawa i polityki Unii; wsparcie dla najważniejszych sieci na szczeblu europejskim, których działania mają związek z realizacją celów Programu; tworzenie sieci kontaktów na szczeblu europejskim między wyspecjalizowanymi organami i organizacjami, władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi; finansowanie sieci eksperckich; finansowanie obserwatoriów na poziomie UE.

Artykuł 7
Uczestnictwo

1. Program jest otwarty dla wszystkich organów i instytucji, publicznych lub prywatnych, mających prawną siedzibę w:
 - a) państwach członkowskich;
 - b) państwach EFTA będących członkami EOG, zgodnie z warunkami ustanowionymi w Porozumieniu EOG;
 - c) krajach przystępujących do UE, krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących, zgodnie z ogólnymi zasadami i warunkami określonymi w zawartych z nimi umowach dotyczących ich uczestnictwa w programach unijnych;
 - d) Danii, na podstawie umowy międzynarodowej.
2. Publiczne i prywatne organy i instytucje mające prawną siedzibę w innych państwach trzecich, zwłaszcza krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa, mogą zostać włączone w działania w ramach programu, jeśli służy to celom tych działań.
3. W ramach Programu Komisja może współpracować z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinach objętych Programem, takimi jak Rada Europy, Organizacja Narodów Zjednoczonych oraz Haska Konferencja Prawa Prywatnego Międzynarodowego. Dostęp do Programu jest otwarty dla tych organizacji międzynarodowych.

Artykuł 8
Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrożenie Programu wynosi 472 mln EUR.
2. Ze środków finansowych przyznanych na realizację Programu można również pokrywać wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytami i oceną, które są niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów; w szczególności wydatki związane z badaniami, spotkaniami z ekspertami, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, w tym komunikacją instytucjonalną w zakresie priorytetów politycznych Unii Europejskiej, o ile są one związane z ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z sieciami informatycznymi skoncentrowanymi na przetwarzaniu informacji i ich wymianie, wraz ze wszelkimi innymi wydatkami na pomoc techniczną i administracyjną poniesionymi przez Komisję na zarządzanie Programem.
3. Władza budżetowa zatwierdza dostępne roczne środki w granicach ustalonych w wieloletnich ramach finansowych ustanowionych na mocy rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr XX/XX z dnia XX określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020.

Artykuł 9
Środki wykonawcze

1. Komisja wdraża wsparcie finansowe Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr XX/XX z dnia XX w sprawie przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii Europejskiej.
2. W celu wdrożenia Programu Komisja przyjmuje roczne programy prac w formie aktów wykonawczych. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 10 ust. 2.
3. Roczne programy prac określają środki niezbędne do ich wdrożenia, priorytety zaproszeń do składania ofert oraz wszystkie inne elementy wymagane przez rozporządzenie (UE, Euratom) nr XX/XX z dnia XX w sprawie przepisów finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii Europejskiej.

Artykuł 10
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Jest on komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 11
Komplementarność

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia ogólną spójność, komplementarność i synergię z innymi instrumentami Unii, m.in. z programem „Prawa i obywatelstwo”, instrumentem na rzecz wsparcia finansowego współpracy policji, zapobiegania przestępczości i walki z transgraniczną przestępczością zorganizowaną i transgranicznymi ciężkimi przestępstwami, programem „Zdrowie na rzecz wzrostu”, programem „Erasmus dla wszystkich”, programem ramowym „Horyzont 2020” oraz Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej.
2. Zasoby programu mogą być dzielone z zasobami innych instrumentów Unii, zwłaszcza programem „Prawa i obywatelstwo”, w celu wdrażania działań spełniających cele obu programów. Przyznanie finansowania w ramach Programu na dane działanie może również spowodować przyznanie na nie finansowania w ramach programu „Prawa i obywatelstwo”, o ile finansowanie to nie pokrywa tych samych pozycji kosztów.

Artykuł 12
Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentów i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego Programu.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać kontrole i inspekcje na miejscu u podmiotów gospodarczych, których takie finansowanie bezpośrednio lub pośrednio dotyczy, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem dotyczącym finansowania przez Unię.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego i drugiego, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi oraz umowach o udzielenie dotacji, decyzjach o udzieleniu dotacji i zamówieniach wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia wyraźnie upoważnia się Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów, kontroli i inspekcji na miejscu.

Artykuł 13
Monitorowanie i ocena

1. Komisja monitoruje Program regularnie w celu śledzenia realizacji działań prowadzonych w ramach Programu w dziedzinach, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz osiągnięcia celów szczegółowych, o których mowa w art. 5. W ramach monitorowania zapewni się również środki umożliwiające ocenę sposobu, w jaki kwestie równości płci i walki z dyskryminacją zostały uwzględnione w działaniach w ramach programu. Tam, gdzie jest to istotne, wskaźniki powinny być przedstawione z podziałem na płeć, wiek i niepełnosprawność.
2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:
 - a) okresowe sprawozdanie oceniające, najpóźniej do połowy 2018 r.;
 - b) sprawozdanie oceniające ex post.
3. Sprawozdanie okresowe zawiera informacje o postępach w osiągnięciu celów Programu, efektywności wykorzystania zasobów oraz europejskiej wartości dodanej Programu, w celu określenia, czy finansowanie w dziedzinach objętych Programem zostanie przedłużone, zmienione lub zawieszono po 2020 r. W sprawozdaniu okresowym ujęte również zostają wszelkie możliwości uproszczenia Programu, zakres jego wewnętrznej i zewnętrznej spójności, jak również ocenę dalszej aktualności wszystkich celów i działań. Uwzględnia ono również wyniki oceny ex post programów wymienionych w art. 14.
4. Sprawozdanie oceniające ex-post informuje o długoterminowym wpływie i trwałości wyników Programu, i posłuży do podjęcia decyzji o kolejnym programie.

Artykuł 14
Środki przejściowe

Działania, które zostały rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2014 r. na podstawie decyzji 1149/2007/WE, decyzji 2007/126/WSiSW lub decyzji 1150/2007/WE są nadal regulowane przepisami tych decyzji, aż do ich zakończenia. W kwestii tych działań, odniesienie do komitetów, o których mowa w art. 10 i 11 decyzji 1149/2007/WE, w art. 9 decyzji 2007/126/WSiSW oraz w art. 10 decyzji 1150/2007/WE należy rozumieć jako odniesienie do komitetu, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu „Sprawiedliwość” na lata 2014-2020.

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa²³

Tytuł 33 - Sprawiedliwość

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²⁴
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Program ma na celu przyczynienie się do tworzenia europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a zwłaszcza europejskiej przestrzeni sprawiedliwości, poprzez propagowanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych. Dobrze działająca przestrzeń sprawiedliwości, w której usunięte zostały przeszkody dla transgranicznych postępowań sądowych, będzie również wspierać i propagować konkretne cele i flagowe inicjatywy strategii „Europa 2020”.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Cele szczegółowe

W celu osiągnięcia ogólnych celów przyczyniających się do tworzenia europejskiej przestrzeni sprawiedliwości Program ma następujące cele szczegółowe:

- a) propagowanie skutecznego, kompleksowego i spójnego stosowania prawodawstwa Unii w dziedzinach współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych;

²³ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: sporządzanie budżetu zadaniowego.
²⁴ O których mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- b) ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- c) zapobieganie popytowi na narkotyki i ich podaży oraz ograniczenie popytu i podaży.

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

ABB 33 03 i 33 04.

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupom docelowym.

Wniosek przyczyni się do wzmocnienia dorobku prawnego, pozwalając obywatelom i przedsiębiorstwom w Unii na czerpanie pełnych korzyści z istniejącego prawodawstwa. Będą oni bardziej świadomi swoich praw, a państwa członkowskie i zainteresowane strony będą posiadały lepsze narzędzia pozwalające na wymianę informacji na temat najlepszych praktyk oraz wzajemną współpracę. Wpływ wniosku na beneficjentów/grupy docelowe opisany został bardziej szczegółowo w pkt 4.1.2 oceny skutków.

Ponadto proponowane zmiany w programach finansowania będą miały wyraźny pozytywny wpływ na procedury zarządzania wsparciem finansowym. Jego przykładem będzie zintegrowane podejście do wszystkich programów na etapie procedury składania wniosków, wymaganej dokumentacji oraz wykorzystania systemów informatycznych. Już samo to pozwoli na znaczne oszczędności czasu, ponieważ wiele zainteresowanych podmiotów, które działają w obszarach objętych kilkoma obecnymi edycjami programów, nie będzie musiało spełniać rozbieżnych wymagań, lecz będzie mogło w większym stopniu skoncentrować się na dobrym opracowaniu wniosków pod względem treści i jakości.

Ponadto, przy jednym zharmonizowanym i usprawnionym procesie wyboru projektów czas upływający pomiędzy przedłożeniem wniosków a otrzymaniem wyników zostałby znacznie ograniczony, przez co wnioskodawca krócej pozostawałby w niepewności. Wiązałoby się to z dodatkowymi korzyściami, ponieważ realizacja projektów rozpoczynałaby się szybciej po ich opracowaniu, a tym samym odpowiadałyby one w skuteczniejszy sposób na konkretne potrzeby, które te projekty mają zaspokoić zgodnie z priorytetami polityki Unii.

1.4.4. *Wskaźniki rezultatu i skutki*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wskaźnikami służącymi do mierzenia, w jakim stopniu osiągnięto wyżej wymienione cele szczegółowe, są m.in. liczba przypadków współpracy transgranicznej w odniesieniu do lit. a) i c) oraz europejskie postrzeganie dostępu do sprawiedliwości w odniesieniu do lit. b).

Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości nie ma wystarczających informacji o obecnej sytuacji, które pozwoliłyby ustanowić konkretne cele długo- i średnioterminowe, jednak przez rozpoczęciem wdrażania programu DG ds. Sprawiedliwości spróbuje zgromadzić więcej informacji o obecnej sytuacji, tak aby można było określić cele pośrednie i końcowe.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Chociaż prawodawstwo jest jednym z podstawowych narzędzi wdrażania celów Unii w dziedzinie sprawiedliwości, musi ono być uzupełnione innymi środkami. W tym kontekście finansowanie odgrywa ważną rolę. W szczególności finansowanie powinno zwiększać skuteczność prawodawstwa poprzez podnoszenie świadomości oraz zwiększanie wiedzy i potencjału obywateli, specjalistów i zainteresowanych podmiotów, poprzez wsparcie:

podnoszenia świadomości społecznej oraz przekazywania informacji, w tym wsparcie kampanii krajowych i europejskich służących informowaniu osób o ich prawach zagwarantowanych w prawie Unii oraz o sposobach wykonywania tych praw w praktyce;

szkoleń i budowania potencjału dla przedstawicieli zawodów prawniczych (np. sędziów i prokuratorów) oraz innych praktykujących prawników, pozwalających im zdobyć narzędzia do skutecznego stosowania prawa i polityki Unii w praktyce.

Finansowanie odgrywa również centralną rolę w propagowaniu współpracy na szczeblu międzynarodowym oraz pogłębianiu wzajemnego zaufania, poprzez:

wzmacnianie sieci kontaktów, tj. organizacji ogólnounijnych pomagających w przygotowaniu przyszłych inicjatyw w tej dziedzinie, jak również w propagowaniu ich spójnego wdrażania w całej Europie;

transgraniczną współpracę w zakresie egzekwowania prawa, np. ustanowienie systemów powiadamiania o zaginięciu dziecka, koordynację antynarkotykowej współpracy operacyjnej i transgranicznej.

Ponadto finansowanie powinno wspierać:

badania, analizy i inne działania pomocnicze, w celu przedstawienia prawodawcy jasnych i szczegółowych informacji o problemach i sytuacji w terenie. Wyniki tych działań przyczyniają się do rozwoju i wdrażania polityk Unii i zapewniają ich właściwe ukierunkowanie, właściwą konstrukcję oraz oparcie na rzetelnych informacjach.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Finansowanie objęte programem „Sprawiedliwość” koncentruje się na działaniach, w których interwencja Unii może wnieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich. Działania objęte niniejszym rozporządzeniem przyczyniają się do skutecznego stosowania dorobku prawnego poprzez budowanie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, zacieśnienie współpracy transgranicznej oraz nawiązanie kontaktów i osiągnięcie prawidłowego, spójnego i konsekwentnego stosowania prawa unijnego w całej Unii. Jedynie działanie na szczeblu Unii może zapewnić taką koordynację działań, aby objęły one wszystkie państwa członkowskie Unii. Unia Europejska ma lepsze możliwości niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi i zapewnić europejską platformę wzajemnego uczenia się. Bez wsparcia Unii zainteresowane podmioty miałyby

tendencję do zajmowania się tymi kwestiami w sposób rozdrobniony i niepowiązany. Współpraca i tworzenie sieci kontaktów między nimi doprowadzi do rozpowszechniania najlepszych praktyk, w szczególności innowacyjnych i zintegrowanych podejść, w różnych państwach członkowskich. Uczestnicy tych działań będą działali później jako propagatorzy w ramach swoich odpowiednich działań zawodowych i będą rozpowszechniali najlepsze praktyki w swoich państwach członkowskich.

Finansowana będzie solidna baza analityczna dla wsparcia i opracowywania polityk. Interwencja Unii Europejskiej pozwala na spójne realizowanie tych działań w całej UE oraz na wykorzystanie efektu skali. Finansowanie na poziomie krajowym nie dałoby takich samych wyników – zaowocowałoby ograniczonym i rozdrobnionym podejściem, które nie spełniałoby potrzeb Unii Europejskiej jako całości.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań w przeszłości

Oceny średniookresowe przeprowadzane dla obecnych programów w dziedzinie sprawiedliwości potwierdziły ogólną skuteczność takich programów, ale ujawniły również szereg problemów, takich jak „rozwodnienie” środków między wiele niewielkich projektów o ograniczonych efektach. Pomimo tego, że finansowanie jest przydzielane na bardzo liczne projekty, nie ma równomiernego podziału pod względem geograficznym wśród otrzymujących je organizacji. Średniookresowe oceny zgodnie potwierdzają, że należy zwiększyć wysiłki w celu lepszego rozpowszechniania i wykorzystania wyników i realizacji finansowanych działań. Lepsze rozpowszechnianie idzie w parze z lepszymi ocenami i monitorowaniem. Jeśli chodzi o skuteczność, oceny średniookresowe i konsultacje społeczne uwydatniły istnienie skomplikowanych i biurokratycznych procedur, na które napotykają wnioskodawcy. Z administracyjnego punktu widzenia wielość procedur dla różnych programów nakłada na Komisję duże obciążenia administracyjne. Wielość procedur i duże obciążenia administracyjne przyczyniają się do przedłużania procedur. Połączenie programów przyniosłoby rozwiązanie tych kwestii oraz stworzyłoby synergie między programami.

1.5.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

W ramach programu dążyć będzie się do synergii, spójności i komplementarności z innymi instrumentami unijnymi, między innymi programami w dziedzinie spraw wewnętrznych, zdrowia i konsumentów, edukacji oraz badań. Nie będzie dochodziło do powielania działań w ramach różnych programów, a także możliwe będzie dzielenie zasobów pomiędzy programem „Sprawiedliwość” a programem „Prawa i obywatelstwo” z myślą o osiągnięciu wspólnych celów tych programów.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

- Wniosek/inicjatywa o określonym czasie trwania
 - Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2014 r. do 31.12.2020 r.
 - Wpływ finansowy w latach 2014–2020 i w kolejnych latach.
- Wniosek/inicjatywa o nieokreślonym czasie trwania
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁵

- Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję
- Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
 - agencjom wykonawczym
 - organom utworzonym przez Wspólnoty²⁶
 - krajowym organom sektora publicznego/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
 - osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego
- Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi
- Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi
- Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*jak określono poniżej*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Możliwość wykorzystania istniejącej agencji wykonawczej do pełnego lub częściowego wdrożenia Programu została wskazana w uzasadnieniu. Na tym etapie nie podjęto żadnej decyzji w tym zakresie i nie przeprowadzono analizy kosztów względem korzyści, jednak możliwość ta powinna pozostać otwarta.

²⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁶ O których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

Wspólne zarządzanie jest inną opcją, która nie została na razie wykorzystana, ale może zostać przewidziana w przyszłości. Dotyczy to w szczególności organizacji międzynarodowych wymienionych w art. 7 ust. 2: Rady Europy, Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Wniosek zawiera zobowiązania dotyczące monitorowania i oceny. Osiągnięcie szczegółowych celów będzie monitorowane na podstawie wskaźników wymienionych we wniosku, w skali rocznej.

Ponadto najpóźniej do połowy 2018 r. Komisja przedłoży okresowe sprawozdanie oceniające na temat osiągnięcia celów Programu, skuteczności wykorzystania środków finansowych oraz europejskiej wartości dodanej Programu. Po zakończeniu Programu zostanie przedstawiona ocena ex post na temat długoterminowego oddziaływania i trwałości skutków Programu.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

DG ds. Sprawiedliwości nie spotkała się ze znacznym ryzykiem błędów w swoich programach wydatkowania funduszy. Świadczy o tym również fakt, że w kolejnych rocznych sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego nie odnotowano żadnych znaczących ustaleń w tym zakresie, a w rocznych sprawozdaniach z działalności DG ds. Sprawiedliwości (dawniej DG ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa) nie odnotowano w ubiegłych latach błędów rezydualnych powyżej 2% (z jednym wyjątkiem w odniesieniu do programu Daphne w 2009 r.).

Określono następujące główne czynniki ryzyka:

- ryzyko niskiej jakości wybranych projektów i niski poziom technicznej realizacji, ograniczające oddziaływanie Programu; z powodu nieodpowiednich procedur wyboru, braku wiedzy fachowej i niewystarczających mechanizmów monitorowania;
- ryzyko nieefektywnego i nieekonomicznego wykorzystania przyznanych środków, zarówno w przypadku dotacji (złożoność procedury zwrotu faktycznych kosztów kwalifikowalnych w połączeniu z ograniczonymi możliwościami skontrolowania kosztów kwalifikowalnych w dokumentacji), jak i zamówień (w niektórych przypadkach ograniczona liczba dostawców posiadających wymaganą specjalistyczną wiedzę uniemożliwia porównanie ofert cenowych).;
- ryzyko wiążące się z potencjałem sprawowania skutecznej kontroli nad wydatkami oraz zapewnienia przejrzystości przeprowadzanych działań przez (w szczególności) mniejsze organizacje.
- zagrożenie dla reputacji Komisji w przypadku wykrycia nadużyć finansowych lub działalności przestępczej; wewnętrzne systemy kontroli stron trzecich zapewniają tylko częściowe zabezpieczenie ze względu na dość dużą liczbę różnorodnych wykonawców i beneficjentów, z których każdy stosuje własny, często mało rozbudowany system kontroli.

Oczekuje się, że większość tych czynników ryzyka można ograniczyć dzięki lepszemu ukierunkowaniu wniosków oraz wykorzystaniu uproszczeń omówionych w przeprowadzanym co trzy lata przeglądzie rozporządzenia finansowego.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Opis wewnętrznego systemu kontroli

System kontroli przewidywany dla przyszłego programu stanowi kontynuację obecnego systemu kontroli. Składa się on z różnych części składowych: nadzoru nad operacjami poprzez Zespół ds. Zarządzania Programem, kontroli ex ante (weryfikacji finansowej) przez centralny Dział ds. Budżetu i Kontroli, wewnętrzny komitet ds. zamówień (JPC), kontroli ex post w odniesieniu do dotacji oraz audytów przeprowadzanych przez jednostkę audytu wewnętrznego lub służbę audytu wewnętrznego.

Wszystkie transakcje podlegają weryfikacji ex ante przez Zespół ds. Zarządzania Programem oraz weryfikacji finansowej przez Dział ds. Budżetu i Kontroli (z wyjątkiem operacji prefinansowania o niskim stopniu ryzyka). W przypadku dotacji, wnioski o pokrycie kosztów są dokładnie sprawdzane, a w przypadku, gdy zostanie to uznane za niezbędne na podstawie oceny ryzyka, wymagane są dokumenty uzupełniające. Wszystkie przetargi otwarte i ograniczone oraz wszystkie procedury negocjacyjne o wartości powyżej 60 tys. EUR podlegają kontrolom wewnętrznego komitetu ds. zamówień, zanim zostanie podjęta decyzja o udzieleniu zamówienia.

Sektor kontroli ex post stosuje „strategię wykrywania” służącą wykryciu jak największej liczby anomalii w celu odzyskania nienależnych płatności. W oparciu o tę strategię audyty przeprowadzane są na próbie projektów wybranych prawie wyłącznie na podstawie analizy ryzyka.

Koszty i korzyści z kontroli

Szacujemy, że około 50-70% wszystkich pracowników zaangażowanych w zarządzanie obecnymi programami finansowymi wykonuje funkcje kontrolne w szerokim rozumieniu (od wyboru beneficjentów/wykonawców do realizacji wniosków pokontrolnych). Opowiada to wartościom od 2,1 mln EUR (50% kosztów zasobów ludzkich na rok 2014 r. określonych w pkt 3.2.3) do 3,2 mln (70% kosztów zasobów ludzkich na rok 2020 określonych w pkt 3.2.3). Ponadto zlecenie audytów ex post na zewnątrz powoduje koszty w wysokości 75-100 tys. EUR rocznie, które są finansowane ze środków na wsparcie administracyjne. Koszty te stanowią od 3 do 6 % łącznego budżetu Programu – maleją one w okresie siedmiu lat w związku z tym, że roczne przydziały środków znacząco wzrastają między rokiem 2014 a 2020, podczas gdy koszty kontroli pozostają niezmiennie.

Dzięki temu połączeniu kontroli ex ante i ex post, jak również kontroli dokumentacji i audytów na miejscu, w ubiegłych latach wymierny średni błąd rezydualny był niższy niż 2 %, z wyjątkiem programu Daphne w 2009 r., w którego przypadku błąd ten był nieco wyższy niż 2 %. Problem ten rozwiązano w kolejnym roku poprzez większą liczbę kontroli ex post na miejscu. Kontrole te wykryły i usunęły błędy utrzymujące się w tej populacji. W związku z tym uznaje się, że system kontroli wewnętrznej oraz jego koszt w DG ds. Sprawiedliwości pozwala na osiągnięcie niskiego poziomu błędów.

Jednak DG ds. Sprawiedliwości nadal bada w tym kontekście możliwości usprawnienia zarządzania i większego uproszczenia. Gdy zmniejszy się liczba programów, zaczną obowiązywać zharmonizowane przepisy i procedury, ograniczające ryzyko błędu. Ponadto narzędzia upraszczające, udostępnione w ramach przeprowadzanego co trzy lata przeglądu rozporządzenia finansowego, zostaną wykorzystane w jak największym stopniu, ponieważ oczekuje się, że przyczynią się one do zmniejszenia obciążenia administracyjnego dla beneficjentów, a tym samym pozwolą na równoczesne obniżenie ryzyka błędu i zmniejszenie obciążenia administracyjnego w odniesieniu do Komisji.

Zestawienie charakteru i intensywności (obecnych) kontroli.

Zestawienie kontroli	Kwota (w mln EUR)	Liczba beneficjentów w/transakcji (% całości)	Intensywność kontroli* (ocena 1-4)	Pokrycie (% wartości)
Kontrole ex ante wszystkich transakcji finansowych	n.d.	100%	1-4, w oparciu o ryzyko i rodzaj transakcji	100%
kontrole komitetu ds. zamówień w dziedzinie sprawiedliwości dotyczące decyzji o przyznaniu zamówienia	n.d.	100% procedur udzielania zamówień o wartości powyżej 125 tys. EUR oraz procedur negocjowanych o wartości powyżej 60 tys. EUR	4	100% procedur udzielania zamówień o wartości powyżej 125 tys. EUR oraz procedur negocjowanych o wartości powyżej 60 tys. EUR
kontrole ex post dotyczące końcowych płatności dotacji	n.d.	Przynajmniej 10%	4	5-10%

*Intensywność kontroli:

1. Minimalna kontrola administracyjna/arytmetyczna bez uwzględnienia dalszej dokumentacji

2. Kontrola w odniesieniu do informacji potwierdzających, które obejmują element niezależnego nadzoru (tj. świadectwo audytu lub inne poświadczenie kontroli), jednak bez uwzględnienia dalszej dokumentacji.
3. Kontrola w odniesieniu do całkowicie niezależnych informacji potwierdzających (tj. bazy danych, które uzasadniają pewne elementy należności, oceny Komisji lub osoby trzeciej co do osiągniętych postępów, itd.)
4. Kontrola obejmująca dostęp do dokumentów potwierdzających, dostępnych na etapie danej procedury, dla wszystkich nakładów i realizacji (np. arkusze czasu pracy, faktury, bezpośrednia weryfikacja itp.); tj. kontrola o tej samej intensywności co kontrole przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy jako część potwierdzenia wiarygodności.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

W celu zapobiegania nadużyciom i nieprawidłowościom finansowym, dla przyszłego programu „Sprawiedliwość” istnieją lub wprowadzone zostaną różne środki. Wniosek zawiera w art. 12 przepis dotyczący ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej. Zgodnie ze strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, przyjętą w czerwcu 2011 r., DG ds. Sprawiedliwości opracowuje strategię w zakresie zwalczania nadużyć obejmującą cały cykl wydatków, uwzględniając proporcjonalność i stosunek kosztów względem korzyści w odniesieniu do planowanych środków. Strategia ta opiera się na dwóch filarach: zapobieganiu, opartym na skutecznych kontrolach, oraz odpowiedniej reakcji, jeśli wykryte zostaną nadużycia lub nieprawidłowości, polegającej na odzyskaniu kwot niesłusznie wypłaconych, a w stosownym przypadku, na skutecznych, proporcjonalnych i zniechęcających karach. Strategia w zakresie zwalczania nadużyć finansowych obejmuje system kontroli ex ante i ex post, oparty na systemie sygnałów ostrzegawczych, i określa procedury obowiązujące personel w przypadku wykrycia nadużyć lub nieprawidłowości. Zawiera ona również informacje na temat uzgodnień roboczych z OLAF-em.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Dział]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
[3...]	[33 01 04.YY] [Program „Sprawiedliwość”]	[Niezróżnicowane]	TAK	TAK	TAK ²⁷	NIE
[3...]	[33 YY YY YY] [Program „Sprawiedliwość”]	[Zróżnicowane]	TAK	TAK	TAK	NIE

²⁷ Być może Dania

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	[Dział 3 – Bezpieczeństwo i obywatelstwo]
--	-------	---

Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości			Rok 2014 ²⁸	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Po 2020 r.	OGÓŁEM
• Środki operacyjne											
Numer pozycji w budżecie – 33 xx xx	Środki zobowiązania	na (1)	45,800	52,800	59,300	66,300	73,800	80,800	84,800		463,6
	Środki płatności	na (2)	18,300	30,400	43,600	53,700	64,400	71,500	77,100	104,600	463,6
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ²⁹											
Numer pozycji w budżecie 33 01 04 yy*		(3)	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200		8,4
OGÓŁEM środki dla DG ds. Sprawiedliwości	Środki zobowiązania	na =1+1 a +3	47,000	54,000	60,500	67,500	75,000	82,000	86,000		472,0
	Środki płatności	na =2+2 a +3	19,500	31,600	44,800	54,900	65,600	72,700	78,300	104,600	472,0

Komisja może przewidzieć (częściowe) przekazanie wdrażania Programu na zewnątrz istniejącym agencjom wykonawczym. Kwoty i przydziały zostaną w razie potrzeby skorygowane zgodnie z wynikami procedury eksternalizacji.

²⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	45,800	52,800	59,300	66,300	73,800	80,800	84,800		463,6
	Środki płatności	(5)	18,300	30,400	43,600	53,700	64,400	71,500	77,100	104,600	463,6
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200		8,4
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych:	Środki na zobowiązania	=4+ 6	47,000	54,000	60,500	67,500	75,000	82,000	86,000		472,0
	Środki płatności	=5+ 6	19,500	31,600	44,800	54,900	65,600	72,700	78,300	104,600	472,0

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Po 2020 r.	OGÓLE M
Dyrekcja Generalna ds. : Sprawiedliwości									
• Zasoby ludzkie	4,185	4,247	4,165	4,254	4,344	4,433	4,522		30,150
• Pozostałe wydatki administracyjne	0,054	0,055	0,056	0,057	0,059	0,060	0,061		0,402
OGÓLEM DG ds. Sprawiedliwości	4,239	4,302	4,221	4,311	4,403	4,493	4,583		30,552

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych:	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	4,239	4,302	4,221	4,311	4,403	4,493	4,583		30,552
---	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	---------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Po 2020 r.	OGÓLE M
OGÓLEM środki na działy 1 do 5 wieloletnich ram finansowych:									
Środki na zobowiązania	51,239	58,302	64,721	71,811	79,403	86,493	90,583		502,552
Środki na płatności	23,739	35,902	49,021	59,211	70,003	77,193	82,883	104,600	502,552

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej. DG ds. Sprawiedliwości nie jest w stanie przedstawić, wymaganego w tej części, wyczerpującego wykazu wszystkich realizacji, które mają zostać osiągnięte dzięki interwencji finansowej w ramach programu, ich średnich kosztów i liczby. Nie ma obecnie narzędzi statystycznych pozwalających przedstawić średnie koszty na podstawie obecnych programów, a precyzyjna definicja byłaby sprzeczna z założeniem, że przyszły program ma być wystarczająco elastyczny, by zapewnić realizację priorytetów politycznych w latach 2014-2020. Poniżej znajduje się jednak (niewyczerpujący) wykaz oczekiwanych realizacji:
 - Liczba osób w grupie docelowej, do których dotarły działania służące podniesieniu świadomości;
 - Liczba wyszkolonych sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości w grupie docelowej.
 - Liczba praktykujących prawników uczestniczących między innymi w tworzeniu sieci kontaktów, wymianach, wizytach o charakterze informacyjnym;
 - Liczba przypadków współpracy transgranicznej, w tym poprzez wykorzystanie narzędzi informatycznych oraz procedur europejskich.
 - Inicjatywy polityczne opracowane na podstawie ocen, ocen skutków, oraz w oparciu o szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi podmiotami i ekspertami.
 - Liczba ocen i ocen skutków przeprowadzonych w wyniku wdrażania Programu.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM								
	REALIZACJA																Liczba całkowita	Ogółem koszt
↓	Rodzaj ³⁰	Średni koszt realizacji	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba całkowita	Ogółem koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³¹																		
REALIZACJA																		
REALIZACJA																		
REALIZACJA																		
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
REALIZACJA																		
Cel szczegółowy nr 2 - suma częściowa																		
KOSZT OGÓLEM																		

³⁰ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
³¹ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014 ³²	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁE M
--	------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	---------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych:								
Zasoby ludzkie	4,185	4,247	4,165	4,254	4,344	4,433	4,522	30,150
Pozostałe wydatki administracyjne	0,054	0,055	0,056	0,057	0,059	0,060	0,061	0,402
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	4,239	4,302	4,221	4,311	4,403	4,493	4,583	30,552

Poza DZIAŁEM 5³³ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	8,400
Subtotal Ppoza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	8,400

OGÓŁEM	5,439	5,502	5,421	5,511	5,603	5,693	5,783	38,952
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

³²

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³³

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Komisja może przewidzieć (częściowe) przekazanie na zewnątrz wdrażania Programu istniejących agencji wykonawczych. Kwoty i przydziały zostaną w razie potrzeby skorygowane zgodnie z wynikami procedury eksternalizacji.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony) (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)							
33 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	30,75	30,75	29,75	29,75	29,75	29,75	29,75
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)³⁴:							
33 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	0,5	0,5	0	0	0	0	0
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL i END w delegaturach)							
XX 01 04 yy ³⁵	- w centrali ³⁶						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM	31,25	31,25	29,75	29,75	29,75	29,75	29,75

33 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w

³⁴ AC= pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; .

³⁵ Poniżej pałupu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”)

³⁶ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

światle istniejących ograniczeń budżetowych. Kwoty i przydziały zostaną skorygowane w zależności od wyników planowanej procedury eksternalizacji.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Zadania do wykonania obejmują wszystkie zadania konieczne do zarządzania programem finansowym, takie jak: <ul style="list-style-type: none">- wnoszenie wkładu do procedury budżetowej;- przygotowanie rocznych programów prac/decyzji w sprawie finansowania, ustanawianie rocznych priorytetów;- zarządzanie zaproszeniami do składania wniosków i zaproszeniami do składania ofert oraz procedurami wyboru;- komunikacja z zainteresowanymi podmiotami (potencjalnymi/obecnymi beneficjentami, państwami członkowskimi itd.);- operacyjne i finansowe zarządzanie projektami;- przeprowadzanie kontroli, zgodnie z powyższym opisem (weryfikacje ex ante, komitet ds. zamówień, audyty ex post, audyt wewnętrzny);- księgowość;- opracowanie i zarządzanie narzędziami IT do zarządzania dotacjami;- monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie osiągnięcia celów, w tym poprzez roczne sprawozdanie z działalności oraz sprawozdań subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego
Personel zewnętrzny	Zadania są podobne do zadań urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony, z wyjątkiem zadań, które nie mogą być wykonywane przez personel zewnętrzny.

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny/zgodna z kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych³⁷

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

³⁷ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ³⁸						
		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
Artykuł 6xxx.....								

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

[33 yyyyyy...] Pozycja w budżecie dotycząca dochodów

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Na obecnym etapie dochody nie są znane i będą zależały od udziału krajów kandydujących w programie.

³⁸

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.